

دعواهاي بجگانه‌اي که بزرگ مي‌شود

دعوا و کتک‌کاري کودکان و نوجوانان چيز عجيب و غريبی نيست.

دعوا و کتک‌کاري کودکان و نوجوانان چيز عجيب و غريبی نيست. بسياري از ما در دوران کودکی براي يك بار هم که شده چنين تجربه‌هايی داشته‌ايم. هرچند برخي از بزرگ‌ترها ممکن است در جريان دعواي دو کودک به قول معروف آتش‌ببار معرکه شوند اما اغلب پدر و مادرها به سادگی از اين موضوع مي‌گذرند و سعی مي‌کنند به هر حال اختلافات کودکانه را رفع و رجوع کنند.

به گزارش سلامت نيوز به نقل از روزنامه آرمان، نزاع‌هاي میان کودکان و نوجوانان اما در مواردی بيخ پیدا مي‌کند. اگر در جريان اين دعواها يك نفر آسیب جدي ببيند يا جان خود را از دست بدهد ديگر ابد نمی‌توان از کنار موضوع به سادگی گذشت.

آمارها همیشه نشان مي‌دهد که بیشترین موارد درگیری‌ها بين افراد جوان است. هر ساعت 72 درگیری منجر به جرح در کشور و 12 نزاع در تهران رخ مي‌دهد. اين آمار پزشکی‌قانونی کشور است؛ آمار کسانی که در درگیری‌هاي منجر به جرح به مراجع قانونی شکایت کرده‌اند و براي محکوم کردن طرف درگیری به پزشکی‌قانونی رفته‌اند. افرادی که 22 درصد آنها نوجوان و زیر 18 سال و 64 درصد آنها جوان بوده‌اند. جوانان و نوجوانان به دليل ویژگی‌هايی مانند ناپختگی، بی‌تجربگی، انرژی زیاد و تحریک‌پذیری، مستعد درگیری و زد و خورد و پیامدهای آن هستند.

لزوم فعالیت واحدهای مشاوره در مدارس

اغلب پدر و مادرهايی که بیشتر از يك فرزند دارند تجربه دعوا بين آنها را داشته‌اند؛ کودکانی که فارغ از جنسیت سر هر مساله بی‌اهمیتی با هم گلاویز می‌شوند. در اغلب این مواقع والدین در حالي از سردرگمی قرار می‌گیرند و نمی‌دانند باید چگونه بدون اینکه متهم به جانبداری شوند غائله را به اصطلاح بخوابانند. يك روانشناس کودک در این باره به «آرمان» می‌گوید: همان کودکانی که در خانواده خود سر هر چیزی که خلاف میلشان است با خواهر و برادران خود نزاع می‌کنند وقتی وارد مدرسه می‌شوند با همکلاسی‌هايی خود دعوا راه می‌اندازند.

مهدي حاجي‌اسماعيل می‌افزاید: همانطور که نقش والدین در جلوگیری و کنترل دعواهايی کودکان در محیط منزل مهم است در مدرسه هم این معلمان و مدیران هستند که باید با آموزش و نظارت مانع درگیری کودکان و نوجوانان شوند. اگر دعواها همیشه است، باید ریشه مساله را جست‌وجو کرد. احترام گذاشتن به هر کودک در خانواده تا حد زیادی می‌تواند جلوی دعواهايی خواهر و برادرها را بگیرد. حاجي‌اسماعيل درباره نقش میانجی والدین در دعواهايی بين فرزندان می‌گوید: بهتر است هنگام دعوايی بچه‌ها از به عهده‌گرفتن نقش «قاضي» دوری کنیم. نکته مهم در این زمان، شنیدن صحبت‌هايی بچه‌هاست. به هرکدام اجازه دهید که حرف‌هايی را بزنند و طرف ديگر نیز به او گوش دهد. بعد از این مرحله باید قوانینی مانند کتک زدن و فحش دادن ممنوع را به کودک آموخت. او ادامه می‌دهد: در مدارس و سیستم آموزشی ما براي هوش هیجانی افراد چه مربي و چه دانش‌آموز اقدامی صورت نمی‌گیرد درحالی که فقط با بالابردن سطح هوش هیجانی - اجتماعی می‌توان به مهارت‌هايی مانند کنترل خشم، کنترل استرس و حل مساله دست یافت.

حاجي‌اسماعيل می‌افزاید: نکته مهم‌تر اینکه به طور کلی فضاهای آموزشی تقریباً شادابی لازم را ندارند. وقتی نوجوانان در تفریح ناکام می‌مانند و نمی‌توانند هیجانانگیز خود را به درستی تخلیه کنند در فضای آموزشی که بعضاً از سویی شادابی و نشاط ندارد و از سوي ديگر کلاس‌ها و دوره‌هايی براي آموزش فنون زندگی ندارد خشم لجام‌گسیخته بروز می‌یابد. این روانشناس عنوان می‌کند: مدیران و معلمان نقش زیادی در بروز و کنترل خشم دانش‌آموزان دارند به شرطی که کیفیت فضای آموزشی به اندازه کافی بالا باشد و این رفتارها را به دانش‌آموزان بیاموزد. واحدهای خدمات مشاوره‌اي اگر در مدارس فعال باشد از این اتفاقات جلوگیری می‌شود زیرا هم مهارت‌هايی کنترل خشم را از این طریق به دانش‌آموزان آموزش می‌دهند و هم در مواقع دعوا با دخالت درست مانع حوادث بعدي می‌شوند.

عزل 2 مدير مدرسه در پی مرگ دانش‌آموز

خبرهاي متعددی از درگیری دانش‌آموزان در مدرسه و زد و خورد آنها وجود داشته که در آن یکی از دو نفر یا هر دو مجروح یا حتی فوت شده‌اند. سال 92 در حیاط یکی از مدارس ابتدایی منطقه 16 تهران، دعوا و کشمکش میان دو دانش‌آموز پسر بالا می‌گیرد و در پی آن، یکی از آنها چاقوی همراه خود را درآورده و به پهلوی دیگری فرو می‌برد که همین امر موجب به «کما» رفتن

دانش‌آموز مصروب می‌شود. سال گذشته در یکی از مدارس تهران 14 دانش‌آموز با هم گروهی دعوا می‌کنند و همه آنها مجروح و راهی بیمارستان می‌شوند.

هفته گذشته هم در محوطه یکی از دبیرستان‌های خلخال دانش‌آموزان دو دبیرستان مختلف که با هم یک جا بودند درگیر شده و در پی این زد و خورد که در محوطه حیاط مدرسه رخ داده است یکی از آنها به شدت مجروح شده و بعد از انتقال به بیمارستان فوت می‌کند. به دنبال این اتفاق روز گذشته مدیران دو دبیرستان شهر خلخال از سمت خود عزل شدند. به گزارش روز شنبه ایرنا، این حادثه ششم اردیبهشت در محوطه دبیرستان‌های علی ابن ابیطالب (ع) و حضرت امام خمینی (ره) و در زنگ تفریح به وقوع پیوست. در جریان این درگیری «احسان داداش اوغلی» از ناحیه گردن و مغز دچار آسیب شد. احسان 20 روز در کما به سر برده و در نهایت بر اثر مرگ مغزی دارفانی را وداع گفت. او ۱۳ ساله و دانش‌آموز تیزهوش رشته دوم تجربی بود. به گزارش عصر ایران، یک مقام مسئول در آموزش و پرورش خلخال گفت: به دنبال اطلاع مسئولان از خبر تلخ مرگ مغزی و فوت دانش‌آموز نخبه هر دو مدیر دبیرستان‌های یاد شده از پست مدیریت عزل و کنار گذاشته شده‌اند.

قصور شغلی و تخلف اداری نه جرم قانونی

در پی عزل این دو مدیر این سوال مطرح می‌شود که قانون تا چه حد در دعوایی که در مدرسه میان دانش‌آموزان رخ می‌دهد معلمان و مدیران را مقصر می‌داند یا به عبارت دیگر مسئولیت درگیری‌هایی که در محیط مدرسه رخ می‌دهد به عهده کیست؟ یک حقوقدان در پاسخ به این سوال می‌گوید: هر فردی بر اساس قانون مسئولیت مدنی فقط مسئول کارهای خودش است و هیچ فرد بالغی مسئول اشتباهات دیگران نبوده و به جای آنها مجازات نمی‌شود.

مصطفی ترک‌همدانی می‌افزاید: اگر فردی غیربالغ باشد یعنی از نظر سنی زیر 18 سال باشد فرد بالغی که قیم اوست دارای مسئولیت مدنی است و درباره هر فردی پدر و مادرش قیم یا کفیل او هستند. این حقوقدان ادامه می‌دهد: بنابراین از نظر قوانین داخلی معلم یا مربی نمی‌تواند قیم یا کفیل دانش‌آموز باشد درحالی که از نظر قوانین اداری این مدیران تخلف کرده‌اند. همدانی عنوان می‌کند: این دو مدیر در واقع در مسئولیت اداری و شغلی‌شان که مراقبت و نظارت بر دانش‌آموزان بوده است قصور و کوتاهی کرده‌اند و این یک تخلف اداری محسوب می‌شود و بنابراین بر اساس ضوابط داخلی اداره آموزش و پرورش با این افراد برخورد شده و آنها را از سمتشان عزل کرده‌اند. ترک‌همدانی عنوان می‌کند: در آیین‌نامه‌های داخلی هر شغلی برای قصور کاری مجازات‌هایی در نظر گرفته شده است.